

NÁDI SUTTOGÓ

*Szent László
emlékévé*

SZÉPVÍZ KÖZSÉG HAVILAPJA VII. ÉVFOLYAM, 9. SZÁM, 2017. DECEMBER

Fotó: Ferencz Tibor

Áldott karácsonyi ünnepeket és boldog új esztendőt!

Már csak néhány nap és újra eltelik egy esztendő. Igen, magunk mögött tudhatjuk a 2017-es évet. Így az adventi várakozásban, az új esztendő küszöbén, mindenki egy pillanatra magába fordul, elgondolkodik, számvetést tesz az eltelt év megvalósításairól, sikereiről, de számba veszi az el nem végzett munkát, a sikertelenséget is. Ezt tesszük mindnyájan, székely elődeinkhez hasonlóan.

Milyen is volt a 2017-es esztendő? Egy zavaros, akadályokkal tűzdelt, munkás év volt. Zavaros, hiszen egyik zavaros törvény a másikat követte, akadályokkal tűzdelt, hiszen egyik ellentmondott a másiknak és munkás, mert csak hosszas küzdelmek árán lehetett kivitelezni azt, ami a székely észjárás szerint egyszerűen is megoldható lett volna.

De a hittel végzett munka még, ha akadályokkal tűzdelt is, mindig meghozza gyümölcsét. Eredményes lépések történtek, olyanok, amelyek a közeljövőben változásokat, fejlődést eredményeznek sokunk életvitelében. A kitarító közös munka megmaradásunk záloga.

Így az év végéhez közeledve szeretném megköszönni mindenkinek mindazt, amit tett községünk fejlődéséért, a közös cél érdekében!

Engendjék meg, hogy ezen gondolatokkal kívánjak községünk minden egyes lakójának áldott karácsonyi ünnepeket és egy sikerekben gazdag új esztendőt.

FERENCZ TIBOR
polgármester

Kultúrscsütörtök

● 2018. január 4-én, csütörtökön 18 órától **Zakariás Botond** tart képes beszámolót az érdeklődőknek a nyár végi indiai önkéntes munkájáról, amikor a Csoma Szobája Alapítvány pályázati kiírására válaszolva, több önkéntes társával egy himalájai iskola építésének munkálatain vehetett részt.

● A Kárpát Gyepű Egyesület, partnerségben a Hazajárókkal, megjelentette a *Határjárók a Kárpátokban* túrakalauz sorozat első kötetét, melynek címe: „Fogarasi-havasok. Bilea-tó – Moldován-csúcs – Nagy-Tamás-csúcs – Lombos-mező”.

A szerző, **Molnár Sándor** mutatja be a kötetet a szépvízi önkormányzat pincetermében 2018. január 11-én, csütörtökön 18 órától.

FELHÍVÁS

Az RDE HURON szemétszállító vállalat értesíti a lakosságot, hogy az ünnepekre való tekintettel Csíkszentmiklóson és Csíkborszovában a 2018. január 1-i (hétfő) szemétszállítást január 5-én, pénteken végzik el.

Megértésüket köszönik!

Ajándékok cipősdobozban

Idén is nagyon sok gyerek örülhetett a Németországból érkező ajándékoknak a Caritas jóvoltából, Demeter Sarolta közvetítésével és a Szépvízért Egyesület közreműködésével.

December 5-én Szépvíz községben közel 300 gyerek volt jelen a sportsarnokban, ahol német önkéntesektől vehették át az ajándékcsomagokat.

ANYAKÖNYV

2017. december

Születések:

Csíkborszova – Onodi Balázs

Elhalálozás:

Csíkszentmiklós – Antal Katalin, Demeter Rozália

Csíkborszova – Páll Tibor

NÁDI SUTTOGÓ - Szépvíz község havilapja.

Kiadó: Szépvíz Község Polgármesteri Hivatala. **Felelős kiadó:** Ferencz Tibor.

Munkatársak: Albert Tünde, András Ildikó, András Róbert, dr. Balogh Attila, Demeter Emőke-Gizella, Ferencz Angéla, Gábor Zoltán, György Mihály-Levente, Incze Sándor, Kenéz Szilárda-Ágnes, Kovács Károly, Kovács Teréz, Lakatos István, Németi Katalin, Szakács Adél, Szatmáry Domokos-Zsolt, Tamás Tünde, dr. Vikárius Károly, dr. Vitos Erika, Zakariás István, Zöldi Gellért.

Tördelőszerkesztő: György Beáta. **Korrektúra:** Ferencz Márta-Erzsébet.

E-mail: nadisuttogo@gmail.com. **Tel.:** 0744875101.

Nyomda: Alutus Csíkszereda. Megjelenik 1450 példányban.

Támogató a Romániai Magyar Demokrata Szövetség és a Communitas Alapítvány.

A
fenyő
zöldell egész
évben, de karácsonykor
még szebben, illata
lengi be a házat,
s csillogó fényei világítják
a sötét, rideg házak falát,
s boldogságot visznek
oda, ahol nincsen, nincsen
karácsony s béke, ahol még
csoda sincsen, ott világítanak,
messze innen, a sötét renetegben,
de én hiszem, hogy a karácsonyi fenyő
sok ember lelkében
meggyújtja
a csodát, hogy
itt a karácsony,
s béke járjon át!

BARABÁS RITA, VII. osztály

A jó Isten belopta magát a világba

Kétezer évvel ezelőtt egy fiatal nő szelte át Jeruzsálem főutcáját, majd Jaffa felé haladva elhagyta a várost. A Hebron felé vezető úton néhány percre megállt Ráchel sírjánál, mint minden arra járó utas, és Betlehem felé vett irányt. A zsúfolásig benépesült városkától keletre egy hideg, füstös barlangban húzta meg magát, s világra hozta Azt, Akié a tér és az idő, a teremtés és a történelem, Aki nem ismer sem menekülést, sem félelmet, Aki olyannak teremtette az emberi szívet, hogy az az idők határain túl megnyíljon az örökkévalóság felé.

Betlehemben született a Gyermeke, s alig nyolc kilométernyire innen feszítették keresztre. Voltak barátai és ellenségei, ismerte a munka nehezét, a verejtékezést, a könnyeket – a földi élet minden baját. Szeretett az emberek között lenni. Válogatás nélkül beszélgetett a bűnösökkel és vámosokkal. Úgy tudott szólni hozzájuk, hogy azok felhagytak addigi életükkel, szétosztották vagyoniukat. A teremtett világ engedelmességet keze intésének: a viharos tenger lecsendesedett, a gennyes fekélyek elsimultak, a holtakba visszaszállt az élet. Néha teljesen feje tetejére állította a dolgokat. Azt mondta, hogy egyetlen megtérő lélek többet ér a világ minden kincsénél. A római fegyverek árnyékában, a fanatikus szabadságmozgalmak lázítása ellenére, volt bátorsága, hogy békére szólítson. Arra figyelmeztetett, hogy inkább kell Istenre hallgatni, mint az emberre. Kijelentése nyomán rendkívüli ünnepeltetésben részesült, néhány nap múlva mégis ugyanaz a tömeg követelte a halálát. Vállára vette a keresztet az egész világ nevében. Azóta minden tettet és életet, amely magán viseli ezt a jelet, elvetik vagy elfogadják. Attól a naptól fogva nem mindegy, hogy követjük-e, vagy sem a „Szenvedő Szolgát” (Iz 53.).

Nem tehetünk úgy, mintha nem láttuk, s nem találkoztunk volna Vele. Ne ámítsuk magunkat! Amióta a Gyermeke felsírt Betlehemben, senki, aki hisz Benne, nem veszítheti el életét. Ne féljünk! Ez a világ az Ő világa. Isten azért teremtette, mert benne akart élni. Isten azért teremtette az embert, mert maga is emberré akart lenni. Történelmünk ezért Isten történelme, életünk napjai ezért Isten napjai. Egy keresztény ember legnyomorúságosabb élete is „istenien nagy”, mert Jézus Krisztust hirdeti, s képes hitet ébreszteni felebarátja szívében.

Isten csendesen, a legtermészetesebb módon belopta magát a világba. Istennek el kellett rejtőznie, hogy átléphesse az emberi elképzelések határait. Ha nyíltan megmutatta volna, ki is valójában, nem engedték volna hozzájuk közelíteni. Nem lett volna képes rábírnunk bennünket, hogy szegény emberségében befogadjuk. Ezért csak rejtetten közelíthette meg a világunkat. El kellett kerülnie a bölcsöket, a hatalmon levőket, a templomokat, a

farizeusokat. Jól tudta, hogy a hagyományos Istenkép senkinek se tudna újat mondani. Isten elrejtőzött, hogy közel juthasson az emberhez. Csak a szegények, a kicsinyek, a gyermekek, az egyszerűek képesek Őt igazán elfogadni. Csak ők tudják megérteni, milyen csodálatos, mégis mennyire közeli a jó Isten.

A bölcsök ünnepélyesen kijelentik: „Isten egészen más, mint az ember gondolja!” Ha Isten egészen más, akkor nem érdekel bennünket, semmi kapcsolatunk sincs vele. Pedig Isten a maga képére teremtette az embert, emberré lett, és az emberiség egész története során érthető nyelven szólott hozzánk. Isten „másságának” hirdetése csak arra jó, hogy távolivá tegye Istent.

Igen, Isten egészen más, mint ahogy elképzeljük. A hatalom, az uralkodói tekintély, a gazdagság, az erőszak nem jellemzi. Ugyanakkor közel áll az egyszerűekhez, a szegényekhez, a szenvedőkhöz, az irgalmas szívűekhez, a szelídekhez, az igazságra éhezőkhez. Isten szükségesnek tartotta, hogy kinyilatkoztassa önmagát, hogy személyesen eljöjjön az emberek közé, és közelebb legyen hozzájuk, mint valaha gondolni merték volna.

A karácsony azt hirdeti, hogy ez a leereszkedő Isten képes csak megváltani és fölemelni az embert.

Az ember nyomorúságában mindig kísértésben van, hogy méltatlanságára és vágyainak teljesítésére „pót-istent” gondoljon ki magának. Mivel szegény, ezért gazdag Istent képzel el magának. Mivel gyenge, végtelenül erős Istenre vágyik. Az ember szenved, ezért Istennek sérthetetlennek kell lennie, aki nem képes szenvedni, érezni, változni. Az ember szorosan összetartozik másokkal, ezért Istent magányosnak, önelégültnek, függetlennek tekinti.

A karácsony megszabadít mindettől a téves elképzeléstől, és az alázatos, a szegény, az irgalmas Istent hirdeti. A karácsonyi örömhír lényege éppen abban rejlik, hogy az Isten hasonlónak lett az emberhez. Ugyanakkor megmutatta, hogyan legyen az ember is hasonlónak Istenhez. Egy kicsit többet kell szeretnie, jobban kell szolgálnia, vállalnia a hétköznapi egyhangúságát, közelebb lenni a szegényekhez, erejéhez képest küzdenie egy kicsit nagyobb igazságosságért a maga környezetében. Istenhez válunk hasonlóbakká, ha készek vagyunk mindenkinél utolsóbb szolgája lenni mindenkinek. Isten nem tette a gyöngeséget, a szegénységet a barlang jászolában. Amikor az Ige testté lett, nem szándékozott magát tetszetősebb színben feltüntetni. A jászol szalmáján úgy, mint a keresztfáján, a legmélyebb, legigazabb igazságot nyilatkoztatta ki Istenről: „Aki engem lát, látja az Atyát!”

Folytatás a 3. oldalról.

Jézus Krisztus egész embersége isteni valóságának titkába enged bepillantást. Amikor azt mondja, hogy Isten a szeretet, de megmutatja a maga kicsinységét, sérülékenységét, nemcsak emberi, hanem isteni természetének titkát is felfedi. Ezért a karácsony, minden karácsonyunk, meglepetés. Kétezer év óta gyarapodó hit, előkészület, prédikációk, teológiai fejtegetések ellenére Isten a világban sokszor sajnós hivatlan vendég. Legalábbis így viselkednek sokan Vele szemben. Ne állítsa senki, hogy Isten nem látható, és nincs jelen a világban. Rendkívüli módon jelen van, és hihetetlenül látható! De csak az látja meg, aki meglátja a szegényeket, a szenvedőket, a kicsinyeket, a rászorulókat a maga környezetében.

Ha találkozni akarunk az igaz, emberhez közel levő Istennel, találkozunk kell a szegényekkel is. Ha le akarunk térdelni a betlehemi jászol előtt, és imádni akarjuk a karácsonykor közénk jövő Istent, akkor az ember végtelen, testi és lelki nyomorúságának szolgálatába kell állítanunk magunkat. Azt mondjuk, hogy az emberek szomorúak, gyöngék, rosszakaratúak, gyűlölködők. Mégis elég, ha valaki egy kicsinyke szeretetet visz közénk, és Isten „megszületik”, jelen lesz közöttük. Keresztény hivatásunk sürgetni, siettetni Isten ilyen megszületését az emberek között. Felelősek vagyunk ezért a születésért, a karácsony folytonosságának fenntartásáért!

GYÖRGY MIHÁLY-LEVENTE, plébános

Karácsonyt hitelbe

Gazdaságkor helyi médiája büszkén közli a legújabb „lesújtó” statisztikát, amely szerint világszinten is pénzügyi analfabéták vagyunk. Csak a bangladesiek, az afgánok meg az albánok sereghajtók mögöttünk. Lásd a legújabb felmérést, amelynek alapján mi nem értünk a pénzhez, nem tudunk vele gazdálkodni, minimális ismereteink sincsenek róla.

Bezzeg az északiak, vagy a németek és a franciák... – azok tudják mi fán terem a pénz helyes ismerete. Miközben az olaszok, akik régóta nyugati kapitalisták, mégsem osztják be pénzüket. És tanácsokat is osztogat az ún. felmérést végző szervezet: adjunk zsebpénzt a gyerekeknek, kezdjük el korán gyerekeink pénzügyi felvilágosítását (valamiért most az erőltetett szexuális felvilágosítás is eszembe jut...), merjünk kockáztatni, fektessünk be bátran, vegyünk fel kölcsönt, ne tartsuk megkuporgatott pénzecskénket a párna alatt. Még szemet vet rá a szomszéd. Mindeközben az anyaország pénzügyminisztere óva inti a lakosságot a meggondolatlan karácsonyi költekezéstől, az át nem gondolt ünnepi hitelfelvételektől, a fölösleges pazarlástól. De olvastam már olyan hírekről is, melyekben a kapitalizmus tarthatatlanságáról írnak-beszélnek komoly közgazdasági elemzők, hiszen a „piac megoldja”-típusú ellenőrizetlen tőkeáramlás, pénzfelhalmozódás nemhogy megszüntetné a társadalmi különbségeket, ellenkezőleg: a neoliberális piacgazdaságokban még jobban szétnyílik az „olló”, még szembetűnőbb lesz a szegények és a gazdagok közti szakadék és életszínvonalbeli távolság.

Mi köze ennek Karácsonyhoz? Éppen ehhez van köze! A „sátán ganéja”, a pénz – ahogy Assisi Szent Ferenc hajdanán fogalmazott –, akkor is, ha van, akkor is, ha nincs, már-már megfojt, megöl mindnyájunkat. Jó lenne egy ködosztlás a fejünkben s még inkább a szívünkben. Jó lenne mögé látni ennek a zsbvásárnak, ennek a piaci, csencselő kufárszellemlnek, amely minden szent értékre, ünnepre rátelepedett, és kegyetlen rafinériával gúzsba köti lelkünket, hihetetlenül förtelmes valóság. Pénzben mérünk mindent. Sőt alá is támasztjuk, mondván: mindennek ára van... A bennünk szunnyadó emberi jót, a hiteles érzéseket, szívjóságot, az igazi, valódi emberi kapcsolatokat, a meghittséget, a megrendüléssel járó elcsendesedést, a tiszta örömet mind-mind dekázzuk. Így az ünnep közeledtével minden csak a pénz, a szerzés, a fogyasztás, ajándéktárgyak, a csillogó-villogó giccses dizájn körül folyik. Idegrostjaink, figyelmünk, terveink, álmaink mind arra feszülnek, arra irányulnak, hogy mi is kellene még az ünnephez. Szigorúan a pénztárcánk felől megközelítve. S mindezt még jótékonyságba, örömszerzési látványos akciókba csomagoljuk, hátha mások is meghatódnak tőle.

Undor tölt el már attól is, ahogy ezekben a napokban az autósorok órákig túlkölve próbálnak átjutni a város egyik üzletétől a másikig. A gyerekek a hittanórán nem győzik felsorolni, mit kaptak mikulásra, de tudom előre, az „angyal” még nagyobb dömpinggel sokkolja majd őket. Mi meg nem is csodálkozunk már, ha követelőznek, hisz semmivel nem tudnak betelni. Mindig több kell, újabbnál újabb kiadásban. Tőlünk, felnőttektől tanulják. Nem Jézust, nem Karácsonyt, mégcsak nem is Jézuskát vagy a Szentestét várják, hanem a velejáróját: az ajándékokat. Bizony, ez a legnagyobb biznisz a karácsonyban. Micsoda hasznot lehet húzni belőle.

És fejtellenül ugrunk bele meggondolatlan nagy kölcsönökbe, könnyelműen szórjuk a pénzt, mert hát megérdemeljük, egyszer élünk, nem? Elképesztő hitelekkel adósítjuk el magunkat a bankoknak, önként, hogy aztán évekig nyögjük ennek a böjtjét. Nem is beszélve a pénz miatti elégedetlenség szülte családi veszekedésekről, melyek az ünnepi meghitt együttlétet is pokollá teszik, a tetszetős, de értéktelen, lelket kiürítő ócska holmikról és bővlikről, amelyeknek birtoklása feletti öröm legfeljebb percekig tart.

Gyermekkoromban tudtunk örülni a kevésnek is. Akkor is volt zsebpénzünk, voltak megtakarításaink, még nap-számba is mentünk, ha kellett. A szerzés öröme is tartósabb volt. Annak örültünk, amit kaptunk. Jobban értékeltük, amiért megdolgoztunk, ami sok lemondással járt, amíg kigyűlt rá a pénz, vagy néha ajándékba megkaptuk. Mert annak megvolt a veritéke. És nem voltunk telhetetlenek. Nem követelőztünk mindegyre. Nem fogadtunk fel pénzügyi tanácsadót, hogyan kell befektetni, mert a legnagyobb befektetés a szeretet volt, ami tudjuk: sosem értéktelenedik el. Ennek nincsenek inflációs krízisei. Nem áll fenn a veszély, hogy nem jut mindenkinek, ha nem osztjuk be rendesen. Amikor édesanyámmal hetek alatt kimostunk két szatyornyi üveget és bevittük a városba, hogy értékesítsük, az árából egy öt tagú család több hétre való tartós élelmiszerhez jutott, és meg voltunk elégedve azzal, amit az angyal hozott. Nem kértünk kölcsön a szomszédtól, csak azért, hogy még drágább ajándékot vehessünk magunknak. Tény, hogy ezt nem a nosztalgia hozza ki belőlem, biztosan nem.

Látva mindazt a cucckazalt, amivé a karácsonyt silányítottuk, inkább fájó szívvel töprengek: hogyan szívja el a vérünket a sátán, a pénz, a mammon eszközén keresztül. És mi milyen könnyen megkötjük a mefisztói alkut. Engedünk a sóvárgásnak, a kapzsi szerzés vágyának, ami állandó elégedetlenséget szül, hogy vásárolj, fogyassz. Hajszol nyugatra a jobb keresetért. A nyugatiakat még nyugatabbra, a keletieket hozzánk, a migránsokat meg ránk, mert hát itt (valójában ott?) a Kánaán...

Az egész Földgolyó egy állandó hangyaboly lett: kergeti a sátán az embert. Jólétet, bőséget ígér neki. Ha leborulunk előtte, és imádjuk őt, mint a zsidók az aranyborjút, amíg Mózes, fenn a hegyen imádkozott – feladtuk eszményeinket. Behódoltunk. Lélektelen lett minden, oda az ünnep varázsa. Csak pótlékok, pazarlás, felszínes tobzódás, az idő agyonütése, téboly, lelket kiüresítő zajos kavalkád veszi át a helyét, melyet majd fájdalmas kijózanodás, gyomorrontással telített hasogató másnaposság követ. Kikészülünk tőle, és tele leszünk panasszal.

Mózes aztán lejött a hegyről. Összetörte a két kőtáblát az aranyborjún. Lerombolva az aranybálványt is. Felolvasta a tízparancsot, kihirdette Isten szándékát az emberrel. Valódi üszóáldozatok vérével meghintette a népet: Az ő vére rajtunk és fiainkon! – válaszolták az emberek.

Jézus Krisztus, a Megváltó saját vérét adta értünk, hogy kiszabaduljunk a sátán karmaiból. A tüskét, az áteredő bűn méregfogát is kihúzta. Ugyan még sajognak sebeink utána, de már nem vagyunk lekötve Lucifernek.

Isten titkának örülni, őszinte szeretetet adni és megtapasztalni, tehet-e valakit bármi egyéb ennyire boldoggá? Mert csak az ilyen ünnep emel fel, lazít el, simítja el ráncaidat, űzi el aggodalmait, szünteti meg félelmeidet, nyugtatja le háborgó lelkedet, tölt és „dob fel”, szó szerint. Fel a magasságba, a mennyei dicsőség előízét adva meg, amelyről a betlehemi angyalok is énekeltek.

A Karácsony tiszta örömet, lelket békéltető szentségét pénz nélkül is átélhetjük. Még olcsóbb is. Sőt úgy az igazi. Hiteles. Hisz ingyen van. Ajándékként lett Isten emberré. Meghitelezte szeretetét. Hogy mi visszatáljunk hozzá.

SEBESTYÉN PÉTER plébános

Forrás: <http://www.peterpater.com>

Adventi készülődés

A Szépvízi Ápoló- és Gondozóközpontban 2017. november 28-án tartottuk az Adventi készülődés című ünnepséget, ami már hagyományossá vált.

Szokásunkhoz híven meghívtuk a Gyergyói Ápoló- és Gondozóközpont beutaltjait, ahonnan 5 személy tisztelt meg jelenlétével.

Az érkezés, fogadás, közös beszélgetés után következett 11 órától a közös szentmise.

Az adventi időszakra készülve verseket olvastak fel a beutaltak.

Következett az ünnepélyes adventi koszorúszentelés és a koszorú megáldása, majd a gyertyagyújtás.

A program befejező része a közös finom ebéd volt.

Megköszönve a meghívottaknak a részvételt, az új találkozás reményében intettek búcsút egymásnak az ismerősök.

MOLNÁR FÜLÖP
szociális munkás

Gondolatok az Aranyfeszt margójára

„Ez jó multság, férfi munka volt!” – mondhatom bátran Vörösmartyval, vagy inkább stílusosan Arany Jánossal, hogy „Lelkem lelkéig ér,/ Hogy drága jobbkezed osztályosa vagyok.”

Természetesen mindkettő egyformán igaz: férfi munka volt, hiszen két hónapig kitartóan dolgoztunk, ötleteltünk a gyerekekkel, hogy a legjobbat hozzuk ki magunkból; és természetesen igazi megtiszteltetés, hogy néhány hétre azt képzelhettük, hogy Arany János barátai, esetenként alkotótársai vagyunk.

Voltak pillanatok, amikor azt hittem, eddig, és nincs tovább; amikor olyan feladatot kaptunk, ami előtt én magam is tanácstalanul álltam, mert úgy éreztem, ez engem meghalad – például, amikor Arany hős ihlette karikatúrát kellett rajzolni. Aztán összeült a csapat, olvastunk, kérdéseket fogalmaztunk meg egymásnak, és egyszer csak a válaszok is derengeni kezdtek. Leírhatatlan katarzis, amikor észreveszi magán az ember, hogy olyasmiben kezd előre haladni, megoldás útján járni, amiről azt gondolta, hogy nem megy!

Ehhez persze az is kellett, hogy érezzük, hogy egy egész iskola áll mögöttünk, mellettünk. Ha nem is értették pontosan, hogy éppen min dolgozunk, kollégák és diákok egyaránt érdeklődtek, velünk együtt izgultak a feladatok

Hegedüs Csilla és a nyertes Káposztanyirók csapata

Amikor beneveztünk az Aranyfesztre, először nem értettem...Csapatmunka? Kvízkérdések? Kreatív feladatok? Nem tudom... Nem lelkesedtem annyira, egy kicsit meg is ijedtem az egésztől. Amikor azonban megkaptuk az első feladatsort, a kvízt, láttam, hogy ez nagyon izgalmas, megtetszett a sok kreatív feladat. Két nap állt rendelkezésünkre, hogy megoldjuk a feladatokat. Nem tudom pontosan, azt hiszem kedd négy óráig kellett beküldeni a megoldásokat, és mi az utolsó pillanatban, 15:59-kor nyomtuk meg a „küldés” gombot, de elment... Kb. egy hétre rá kaptuk meg a váratlan hírt: továbbjutottunk. Erre szerintem senki nem számított, nagyon megörültünk. De mikor jobban beleláttunk, egy kicsit meg is ijedtünk: „Ezután biztos nem lesz könnyű dol-

sikeres megoldása érdekében. Csodálatos érzés volt, amikor egy-egy megoldás „betalált”, amikor láttuk, hogy elragad mindenkit az, amivel foglalkozunk, hogy nevetnek a karikatúráinkon, hogy megihletődve lapozgatják az antológiát. Valamit mindenki megérezett az Aranyfeszt szellemiségéből, és ez egészen közel hozott bennünket egymáshoz.

Büszkék vagyunk gyermekeinkre! Ez a siker szolgáljon tanulságként minden vidéki diák számára! Mindent lehet, csak akarni kell!

TAMÁS TÜNDE,
magyartanár,
Szépvíz

gunk, nehéz feladatokat fogunk kapni” – gondoltuk. Nem így volt. A nehéz csak eleinte volt nehéz. Minél jobban beleástuk magunkat egy feladatba, annál kevésbé tűnt nehéznek. És továbbra is jöttek a kreatív feladatok.

Nagyon vártuk, hogy eljőjön az a nap, amikor Kolozsvárra megyünk, de főleg az eredményhirdetést. Meg is érkeztünk szerencsésen, pénteken délután. Szombaton délelőtt és délután foglalkozások voltak, és este 8 óra körül volt az eredményhirdetés... remegtünk az izgalomtól... Megkezdték: 3 helyezett..., 2 helyezett.... Első díjat a NYÍRŐ JÓZSEF ÁLTALÁNOS ISKOLA CSAPATA kapta, azaz mi. Leírhatatlan volt az az érzés! Mi megyünk Brüsszelbe! Köszönünk mindent!

LAKATOS KRISZTINA, VII. osztály, Csíkborzsova

Már akkor örültem, mikor tovább jutottunk, és megtudtam, hogy megyünk Kolozsvárra. Aztán jöttek az érdekes feladatok, például bemutatkozó videó, karikatúrák, antológia... Kolozsvárra pénteken indultunk, és a János Zsigmond Unitárius Kollégiumban voltunk elszállásolva.

Délután városnéző sétára indultunk a csapattal. Szürkületben és este az ünnepekre hangolódott város nagyon szép.

A szombati program a Transzit Házban zajlott, ahol különböző foglalkozásokon vettünk részt. Az esti állófogadás után eljött a várva várt pillanat, az eredményhirdetés. Mindenki nagyon izgult, de amikor mondták, hogy az a falu, ahonnan a győztes csapat érkezett Szent László nevéhez fűződik, már tudtam, hogy mi nyertünk, de alig tudtam elhinni.

DEÁK DOROTTYA, VII. osztály, Szépvíz

Nagyon örülök, hogy részt vehettem az Aranyfesztén. A verseny folyamán rengeteg kreatív feladattal találkoztunk, és ezeket nagyon élveztem. A Kolozsváron töltött hétvégén rengeteg újat tanultam, és új barátokat is szereztem. Sosem gondoltam volna, hogy ezt a versenyt mi, Szépvíz csapata nyerjük meg. Köszönöm a magyartanárnőnek, hogy ennek az egésznek részese lehettem én is.

ERŐSS NÓRA, VIII. osztály, Csíkszentmiklós

Számomra az Aranyfeszt egy örökre szóló emlék marad!

Októberben, amikor megtudtuk, hogy tovább jutottunk és mehetünk Kolozsvárra, nagyon örültünk.

A feladatokat, amiket kaptunk, imádtuk, és nagy örömmel oldottuk meg őket. Egyre jobb és jobb, különlegesebbnél különlegesebb feladatok vártak ránk, de közben nehezedtek is. Nagyon sok segítséget kaptunk a bemutatkozó videónál Daczó Dénestől, aki videózza és összevágta a kis filmünket, Kuna Csaba aligazgató úrtól, akitől nem csak segítséget, de nagyon sok bátorítást is kaptunk. A karikatúráknál a rajz tanár adott ötleteket. Jó volt érezni, hogy az egész iskola mellettünk áll, például akkor, amikor a nagy biztatást lefilmeztük: „Hajrá Aranyászók!”

Amikor december 8-án reggel elindultunk Kolozsvárra, mindannyian nagyon izgatottak voltunk, hogy mi vár ránk majd a nagyvárosban. Ott a János Zsigmond Unitárius Kollégiumban voltunk elszállásolva. Egész hétvégén sok érdekes program várt ránk. Találkozhattunk Lupescu Katával, aki egy 15 éves író, workshopokon vehettünk részt, és előadhattunk balladákat a kiszabott feladatok alapján.

A legjobb a szombat esti díjkiosztás volt. Amikor már mindenki várta a végeredményt, a szervezők húzták az időt, szaporították a szót, hogy még feszültebbé tegyék az eredményhirdetés pillanatát. Aztán elkezdtek: a harmadik helyezett a marosvásárhelyi Liviu Rebreanu iskola csapata, a második a küüllödombi csapat, és az első, ahogyan akkor is mondták „egy falusi csapat Szent László útjáról”. Akkor már tudtuk, hogy mi vagyunk! Megnyertük a fődíjat: csapatunk tavasszal Brüsszelbe utazik Winkler Gyula Európa parlamenti képviselő jóvoltából. Akkor este nem hittünk abban, amit hallottunk. Időnként csipkedtük egymást, hogy vajon tényleg velünk történik mindez? Nagyon örültünk.

Ha nem is nyertünk volna, akkor is nagyon boldogan jöttünk volna haza, mert sok mindent tanulhattunk az Aranyfeszt alatt, sok barátot szereztünk, és bebizonyítottuk, hogy mindent lehet csak akarni kell. Mindezt Tamás Tünde magyartanárnőnek köszönhetjük, aki nemcsak jó tanárnő, de jószívű, megértő, kitartó volt velünk végig. Akkor is, ha nem a legjobban sikerült minden, ő mindig mellettünk állt és bátorított.

Hajrá Aranyfeszt! Hajrá Aranyászók!

ERŐSS IZABELLA, VIII. osztály, Csíkszentmiklós

Adventi kiállítás és jótékonysági vásár

Először került sor a Szépvízi Ápoló- és Gondozóközpont beutaltjainak adventi kiállításának és jótékonysági vásárának helybeni megszervezésére 2017. november 29-én a faluban. A Polgármesteri Hivatal engedélyével az érdeklődők a Szent László téren megtekinthették a kézműves termékeket.

A közelgő ünnepekre való tekintettel adventi koszorúkat, kopogatókat, asztali díszeket, virgácsokat lehetett vásárolni. Rövid idő alatt, ezen a szerdai napon, 10–12 óra között, bőven akadtak érdeklődők, akik a kínálatból vásároltak.

Köszönetünket fejezzük ki a Szépvízi Polgármesteri Hivatalnak, az érdeklődőknek, hogy megmutathattuk az Ápoló- és Gondozóközpont beutaltjainak tevékenységét, termékeit, bízunk abban, hogy jövőre is lesz lehetőségünk újra bemutatni.

A Szépvízi Ápoló- és Gondozóközpont részéről részt vett az eseményen: Székely Csaba beutalt, valamint Bardócz Csengele pszichológus, Silló Erika ergoterapeuta és Molnár Fülöp szociális munkás.

*MOLNÁR FÜLÖP,
szociális munkás*

Eseménydús Szent László esztendő

Az év utolsó hónapjában, az év végéhez közeledve, szükségesnek tartom néhány sorban összefoglalni a Szent László emlékéven községünkben szervezett gazdag programokat.

Valóban, így visszatekintve, egy gazdag és tartalmas esztendőt tudhatunk magunk mögött. A Kárpát-medencei Szent László év meghirdetése igazából tudatosította bennünk és igazolta lépteink helyességét, amit az elmúlt esztendőben tettünk nagy lovagkirályunk tiszteletére. Egy szunnyadó legendát keltettünk életre, tudatosítva jelentőségét községünk minden lakójában. Az emlékéven igazából rásegített és immár a Kárpát-medence számára is egyértelművé tette Szépvíz ragaszkodását a Szent László örökséghez.

Február hónap folyamán – a Magyar Kormány meghívásának eleget téve – képviselhettem községünket Győrben az emlékéven hivatalos megnyitóján, amiről az akkori lapszámomban részletesen beszámoltam. Onnan hazaérve nagy buzgalommal fogtam hozzá egy kis csapattal a rendezvény-sorozat szervezéséhez, hiszen hivatalosan is felkerültünk a Kárpát-medencében szervezett programok listájára.

Ünnepi sorozatunkat természetesen Szent László havára időzítettük, annak minden keddjére, hiszen az idén Szent László napja keddre esett. Ezen gondolatmenet alapján szerveztük június 6-án az Erdélyi Szent László települések találkozóját, amelyre meghívtuk az erdélyi Szent László kultuszt képviselő települések képviselőit.

A rendezvényt megtisztelték és méltatták Szilágyi Péter, a magyar kormány nemzetpolitikai államtitkárságának helyettes államtitkára, Kelemen Hunor az RMDSZ szövetségi elnöke, Sógor Csaba európai parlamenti képviselő, Ferencz Angéla, a Hargita Megyei Kulturális Központ vezetője. Meghallgatva Jánó Mihály művészettörténész értékes és részletes előadását a székelyföldi templomi Szent László freskókról, öröm volt hallgatni a küldöttségek beszámolóját, a lelkesedést és tiszteletet, amivel őrzik, ápolják

nagy királyunk emlékét településükön. Ez alkalommal a Szent László-emlékéven keretében a Kárpát-medencét járó Szent László-freskókról készült vándorkiállítás is megtekinthették a jelenlévők a községháza épületében.

A június 13-ára (második keddre) szervezett történelmi vetélkedőn 9 iskola vett részt és egy igazi élménydús napot tudhattunk magunk mögött. Számomra nagy élmény volt a sok kíváncsi és lelkes gyerekekkel tölteni ezt az időt és a véget nem érő kérdésekre válaszolni a Szent László emlékhelyen. Igazi felfrissülés volt.

Június 20-án (harmadik kedd) bemutatásra került Daczó Dénes és Berszán Árus György filmje, amelyet községünk elmúlt tíz esztendei Szent László vonatkozású tevékenységeiről, és azok hatásáról készítettek. A film bemutatása után élményeiről számoltak be azok a meghívottak, akik meghatározó szerepet vállaltak mind-

ezen megvalósításában. Hegedűs Enikő egyháztörténész ismertette a kiállításra került, Kristó Róbert által készített, szépvízi vonatkozású Szent László életképeket.

Időrendi sorrendben folytatva, megszervezésre került, immár 18-dik alkalommal, a Szent László napok rendezvénysorozat a kaszinó kertben, különböző kulturális és sportrendezvényekkel. Az ünnepi tanácsülésen javaslatomra döntés született a házasságkötő terem Szent László nevére való átnevezéséről.

Az idén is a Szent László emlékhelyen hallgathattam, sok falusfélemmel és vendégeinkkel, OBS Somorjai Ádám bencésrendi atya prédikációját, majd az ő vendégszeretetét élvezve bővíthettem ismereteimet és megismerhettem azokat a helyeket, melyek őrzik nagy királyunk dicsőségét: Krakkót, a szülőhelyét, Nyitrát, ahol meghalt, Győrt, ahol őrzik hermáját. Ezúton is nagyon köszönöm Ádám atya szíves meghívását!

Meghívásnak eleget téve községünket képviselhettem és megkoszorúzhattam a nagyváradi püspökség udvarán a Szent László szobrot.

A nyár folyamán az Országos Lengyel Önkormányzat meghívására átvehettem községünk képviselőjében, a budapesti Szent István bazilikában, a Ferenc pápa által megszentelt Szent László lángot, amelyet ünnepélyes keretek között adtam át megőrzésre Gábor Zoltán plébánosnak, hiszen nincs méltóbb helye

ilyen szent ereklyének, mint a Szent László tiszteletére felszentelt templomunk.

Az őszy folyamán, október 11-én a magyar Országházban tettem eleget a meghívásnak egy Szent László konferencián.

Ez év novemberében a Báthory-Bem Hagymányörző Egyesület vezetősége, Okos Márton által, egy Szent László zászlóval ajándékozott meg.

Mindezen rendezvények mellett számos cikk és információ jelent meg az év folyamán településünkről Szent László vonatkozásában.

Az emlékévkapcsán elmondhatom, hogy az idén a Szent László szobrunk lábánál mindig díszelgett a megemlékezés koszorúja. Nem kisebb személyiségek koszorúzták meg, mint dr. Lomnici Zoltán, az Emberi Méltóság Tanácsának elnöke, de sok határon túli és

szomszéd település küldöttsége is. Említést érdemel Madéfalva község, hiszen közel száz vendéggel érkeztek és műsorral egybekötve helyezték el a megemlékezés koszorúját nagy királyunk szobránál.

Végezetül, azt hiszem elmondhatom, hogy sikerült községünkben a Szent László emlékévet méltóképpen megünnepelni, sikerült községünk hírnevét növelni, értékeinket bemutatni, sikerült a Szent László örökséghez hozzátenni!

Engedjék meg, hogy köszönetemet fejezzem ki Ferencz Angélának, a Hargita Megyei Kulturális Központ igazgatójának, valamint a kollégáimnak a szervezésben kifejtett tevékenységükért. Köszönet mindenkinek, aki segített mindezek lebonyolításában!

FERENCZ TIBOR
polgármester

Gondolatok és rendezvények Szent László Évében

Amikor a magyar kormány meghirdette, hogy a 2017-es esztendőt Szent László magyar király emlékére szenteli és Potápi Árpád államtitkár úr a győri megnyitó ünnepségen kijelentette, hogy ez a rendezvény az egész Kárpát-medencét hivatott átfogni Szépvíztől az Alpok aljáig, akkor úgy éreztük, hogy minket szinte személyesen is megszólított, ezért feladatunk tenni is ennek kapcsán. Természetesen a gyulafehérvári érsekség is szorgalmazta, hogy a Szent Lászlóról elnevezett templomokat látogassák és szervezzenek zarándokútnak ezen helységekre. Néhányan elzarándokoltunk Győrbe, imádkoztunk Szent László képe, illetve hermája előtt, kértük segítségét mai magyar népünkre, meglátogattuk Nagyváradon a feltételezett sírját és a Szent László templomot is, de felkerestük születése helyét Nyitrát is, ahol a csodaszép székesegyházban ismét csak közbenjárásáért esdekeltünk.

Szépvízen március 26-án délután 6 órakor a Szent László év megnyitóján ünnepélyes szentmise mutatott be Nm. és Főtisztelendő Tamás József püspök atya több pappal, szentmise után Ft. Gál Hunor szépvízi születésű, gyergyószentmiklósi örmény plébános Múltba rejtett örökség című könyvét mutatták be, a szerzővel Ft. Sebestyén Péter atya beszélgetett el a könyv keletkezéséről, na meg a körülményekről is természetesen. Az ünnepség végén minden jelenlevő közbirtokossági tag egy-egy példányt hazavihetett ingyenesen, de a későbbiekben minden közbirtokossági tag, aki nem volt jelen az ünnepségen, az is kapott egy-egy példányt ingyen.

Templomunkat idén sok zarándokcsoport kereste fel, jöttek Budapestről, Győrből, Bécsből, Duna-szerdahelyről, Nagyváradról, Brassóból, Székelyudvarhelyről, Kolozsvárról, Gyergyószentmiklósról, Küküllőkeménfalváról. A Báthori-Bem baráti társaság vezető küldöttsége, élén Okos Márton elnökkel, ugyancsak zarándokként érkezett templomunkba és egy gyönyörű Szent László zászlót ajándékoztak templomunknak. Isten fizesse adományukat! A Szent László évet december 17-én zárjuk Szépvízen ünnepélyes szentmise keretében és ez alkalommal helyezzük el templomunkban Czák Ferenc ajándék munkáját, Szent Lászlóról alkotott képét. Isten áldása kísérje további életét!

GÁBOR ZOLTÁN plébános

Művelődési szakmai nap Gyergyóremetén

November végén lehetőségem volt a Hargita Megyei Kulturális Központ által szervezett szakmai napon részt venni. Gyergyóremetén találkoztunk a művelődési szakemberekkel, akik programok ismertetésével, módszertani előadásokkal, tevékenységek látogatásával igyekeztek bővíteni ismereteinket. Olyan intézmények életébe kaphattunk betekintést, mint a Csíki Játékszín, a Figura Stúdió, a Hargita Megyei Forrásközpont. Engem, mint lelkes amatőrt, a programoknak az a része érdekelt a legjobban, amikor helyi intézményeket, tevékenységeket látogathattuk meg, utána megbeszélve az ott látottakat, hallottakat: Milyen állapotban van a kultúrotthon? Milyen csoportjaik működnek? Hogyan sikerül az iskoláskorú gyerekeket, fiatalokat bevonni a tevékenységbe? Hogyan oldjuk meg a tevékenységek anyagi fedezetét? Mert a kultúra egy dologban hasonlít a háborúhoz. Három dolog kell hozzá: pénz, pénz és pénz. (Ha jól emlékszem a háború e három feltételét Napoleon határozta meg ilyen pontosan).

Visszatérve az eredeti témánkhoz, Remetén volt amit tanulnunk. A művelődési ház, mint az épület maga, mint pedig a felszereltsége magas szintű. Színházaink rendszeresen látogatják előadásaikkal. Pályázati úton egy versenyzongorával is bővítették hangszerállományukat. A tevékenységeken három csoport vesz részt, melyeknek tagjai különböző hangszereken tanulnak játszani. A fiatal zenetanár két rövid mű bemutatásával ízelítőt is adott arról, hogy hogyan szól egy ilyen zongora. A táncoktató ismertetőjéből az egész I-VIII osztályt átfogó néptáncoktatásról szerezhettünk tudomást, megfűszerezve egy kis bemutatóval. Ezenkívül tájház, információs központot látogattunk. Ottjártunkkor épp versmondó verseny zajlott az I-IV. oszt. számára. És még nem beszéltem az egyházi vonatkozású eseményekről, a Balázs Gábor, Cseres Tibor napokról itt. Tehát egy olyan jól működő rendszer van kiállítva, mely a tevékenységeknek középpontjába a kultúrát helyezi minden korosztály részére. A gyerekek már fiatal korban megismerkednek értékeikkel, hagyományaikkal, legyen az tánc, zene, irodalom, történelem. Mert csak azt tudod megélni, védeni, amit ismersz – mondta valaki. Remetén ezt tudják és tesznek is ennek érdekében.

Kötetlen beszélgetéseink, mert erre is volt alkalmunk, ezen gondolatok körül forogtak és természetesen kapcsolódtak az Európában zajló eseményekhez, melyeket nyugodtan nevezhetünk történelemnek. Vagyis Nyugat-Európa nemzeteinek önfeladó, öngyilkos értékrendvesztéséhez, a migránsválság okozta problémákhoz, a viseigrádi csoport – Magyarország, Lengyelország, Csehország és Szlovákia – bevándorlás ellenes harcához. Mert mértékadó vélemények szerint, ha csoda nem történik, Európa nyugati nemzeteinek vége. Legalábbis abban az értelemben, ahogyan még ma ezeket a nemzeteket elképzeljük. Földrészünk nyugati felén muszlim világ fog kialakulni, a keleti oldalon maradnak meg a hagyományos keresztény, fehér társadalmak. Bőjte Csaba atya meglátása tökéletes: „... a Nyugat-európai társadalmakat nem a bevándorlóktól féltém, hanem az ott élő fehér emberektől”. (Remélem pontos az idézet). Az emberek lelkében, fokozatosan, generációról generációra szorult vissza a nemzeti öntudat, a vallásos hit, a család intézményének fontossága. Itt a gyerek már nem áldás, hanem teher. (Milyen kifejező a magyar nyelv: áldott állapot – terhes állapot). Nehéz elképzelni egy olyan magát kereszténynek valló nemzetet, mely leveszi II. János Pál szobráról a keresztet, melyben az Istent nem szabad Úrnak nevezni, melyben a szülők kiskorú gyerekeik nemi identitását sebészeti beavatkozással változtatják meg. De hát ez van. Ilyen állapotok uralkodnak az ún. „fejlett” nyugati társadalomban, miközben iskolák ezreiben a tanulók számának 70–80%-a már bevándorolt szülők gyereke. Riasztó, szomorú végkifejlete annak a gondolkodásmódnak, melynek középpontjában a pénz, az anyagi javak megszerzése állt és áll a mai napig, feladva mindent, ami hagyomány, ami érték egy társadalom számára.

Nem tudom, hogy az ott, hosszabb ideig dolgozó honfitársaink hogyan élik meg a helyzetet, de az biztos, hogy az itthonról vitt útravaló, az elődök példája, az iskola, az egyházi közösség megtartó ereje szilárd alapot biztosít számukra. S ha nem is tudják Reményik Sándor versét elszavalni, a lelkük mélyén ott vannak a szavak:

...
 „De ne halljátok soha többé
 Isten igéjét magyarul?!
 S gyermeketek az iskolában
 Ne hallja szülője szavát?!
 Ne hagyjátok a templomot,
 A templomot s az iskolát! ”

Gondolatébresztő egy ilyen találkozáson részt venni és úgy általában a kulturális eseményeken jelen lenni. Újra és újra megerősítést nyer az a tény, hogy a kultúrára fordított pénz nem kidobott pénz. Az iskola, az egyház, a kulturális intézmények fenntartása alapvető fontossággal bír. Mert olyanok, mint a fáklyák: fényt terjesztenek maguk körül.

Ki is valójában egy „önkéntes tűzoltó”?

Szépvíz Község falvaiban találunk 29 olyan fiatal-korú férfit, akik látszólag, vagy első ránézésre semmiben nem különböznek a többi lakótól. Minden reggel munkába indulnak, gazdálkodnak, állatot nevelnek, vállalkozást vezetnek mindazért, hogy családjukat eltarthassák, gyermekeiket iskoláztassák, adót tudjanak fizetni, mint minden rendes polgár. De valami mégis van, ami ezt a maroknyi embert mássá teszi. Talán egy olyan esemény, mely sok ember életét megváltoztatja, egy villámcsapás, rövidzárlat vagy más okból kigyulladt tűz, mely percek alatt füstölgő hamuvá, állatok elé nem tehető takarmánnyá, hasznavehetetlen elszenesedett farakássá változtatja egy egész év vagy egy élet munkáját. Ilyenkor ezek az emberek munkájukat félbeszakítva, az ünneplő családtagokat és a vendégeket magukra hagyva, vagy a meleg takaró alól kiszökve, felveszik a védőfelszerelést és percek alatt egy csapattá összeállva küzdenek a pusztító tűz ellen és mentik, ami még menthető.

Így történt ez a 2017-es esztendőben is, amikor április 5-én egy gazdasági épület gyulladt meg Szépvízen a Rákosi út végén, június 9-én, amikor Csíkborszovában, egy vasárnap hajnalban, 5 órakor kigyulladt lakóházhoz hívtak bennünket, amikor augusztus 5-én villám csapott egy gazdasági épületbe Szépvízen a Patak utcában és röviddel ezután, nem messze onnan, 22-én este rövidzárlat miatt kialakult tűz pusztított el két gazdasági épületet és más melléképületet, mezőgazdasági gépeket és nem utolsó sorban háziállatokat. De ha éppen nem a mi községünkben pusztít a tűz, hanem a szomszédos falvakban, ez a kis csapat ugyanazzal az erővel, és lelkiismeretes munkával segít a bajbajutottakon.

A helyi önkéntes alakulatok azzal a céllal voltak létrehozva, hogy biztosítani lehessen az első beavatkozást és lerövidíteni azt az időt, míg a helyszínre érkeznek a hivatásos alakulatok, de így is sok esetben sikerült teljesen megfékezni és kioltani a tüzeket saját

erőből. Mindezért a nem veszélytelen tevékenységért nem jár fizetés, hiszem ők „önkéntesek”, de jár, járna annál több tisztelet és megértés a lakosság részéről!

Munkánk természetesen nem csak a tűzoltásra terjed ki: volt, mikor az utakra eső fákat kellett eltakarítani egy esős és viharos éjszakán, segítettünk a különböző eseményeken, rendezvények megszervezésében és a rendfenntartást vállaltuk.

Szeptemberben, kétnapos, fárasztó munkával az önkéntesek segítségével és a Harvíz vállalat egyik szakemberével, felleltároztuk a község összes tűzoltócsapját – amit lehetett, azt helyben megjavítottuk, ahol cserélni kell, oda már megvásároltuk a tűzcsapokat és amint az idő engedi, haladéktalanul elkezdjük a munkálatokat.

Mindazért, hogy ez a kis csapat megmaradjon és munkáját még jobban végezhesse évszaktól függetlenül, a Szépvízi Polgármesteri Hivatal építtetett egy fűtött garázst a tűzoltóautó számára, a borzsovai tűzoltók segítségével felújította a borzsovai tűzoltó szertárát és több ezer lej értékben vásárolt egy utánfutót, illetve tűzoltófelszerelést számukra. Ugyanebben az évben egy pályázaton keresztül sikerült tűzoltófelszerelést juttatni Bükklokába is. A 2018-as esztendőben is szeretnénk több, újabb és jobb felszereléssel bővíteni a készletünket, hogy Szépvíz község önkéntes tűzoltói hatékonyabban küzdhessenek a tüzzel és más veszélyekkel szemben.

Mivel elérkeztünk az esztendő végéhez, szeretnénk felhívni a lakosság figyelmét arra, hogy az ünnepek alatt fokozottan figyeljenek a gyertyák, mécsesek, karácsonyi füzérek megfelelő használatára!

Ez alkalommal kívánok Szépvíz község önkéntes tűzoltóalakulatának nevében áldott, békés karácsonyt és egészségben gazdag, boldog új esztendőt a község minden lakójának!

ZÖLDI GELLÉRT

Mikulásjárás

Hál'Istennek idén sem „törött el” a lába a Mikulás bácsinak, nagy szeretettel látogatott el a borzsovai Balogh Ignác Általános Iskolába.

Kipirult arccal várták a gyerekek a „nagyszakállút” énekekkel, versekkel, ajándékokkal készültek viszonzásképpen a sok szép ajándékért. Az iskolások „mikulázása” után az ovistokat is meglepte a piros ruhás, öreg bácsi. Ők is versekkel, énekekkel köszöntötték a Mikulást, majd örömmel vették át az ajándékokat.

Ezúttal megköszönjük a szülőbizottság lelkes munkáját, hozzáállását, a borzsovai Közbirtokosság támogatását.

Köszönjük a Mikulás bácsinak a jelenlétet, ígérjük jövőben is legalább ennyire jók leszünk, hogy megörvendeztessen jelenlétével, na meg egy kis finomsággal...

KOVÁCS TERÉZ tanítónő

Jedden a „Borsika”

Idén november 4-én került megrendezésre Jedden (Maros megye) a „Citerások találkozója”. A borzsovai „Borsika” citerások második alkalommal vettek részt a színvonalas rendezvényen. Déli 12 órakor vette kezdetét a találkozó, melynek helyszíne a jeddi kultúrotthon volt.

A színvonalas fellépések egymásután következtek. A borzsovai öregfiúk negyedikként léptek fel.

A közönség pozitív visszajelzésként végig énekelt, együtt a citerásokkal, majd a végén a megérdemelt fizetség, a taps következett.

Büszkén elmondhatjuk, hogy a sok színvonalas előadás között a Borsika megállta a helyét!

A közös ebéd után, hol a zene, a jókedv és a dalolás dominált, majd minden csapat elindult hazafelé abban a reményben, hogy jövőre ismét találkozunk.

Befejezésül meg szeretnénk köszönni Hanner Félixnek, Onodi Lajosnak, Sárig Tibornak és Nagy Lászlónak a kitartó munkájukat, és nem utolsósorban Fazakas Ildikónak a meghívást, valamint a színvonalas szervezést. Összetartással a nehézségeket le lehet küzdeni és olyan dolgot megvalósítani, mely közösségünk és nemzetünk javát szolgálja.

Egyúttal hálás köszönetünket fejezzük ki a Szépvízi Polgármesteri Hivatalnak, a borzsovai közbirtokosság-nak, Hargita Megye Kulturális Központjának és mindazon személyeknek, akik a 2017-es évben segítséget nyújtottak, beleértve a borzsovai énekes asszonyokat is.

A Nádi Suttogó minden olvasójának és minden jó érzelmű magyar embernek kívánunk áldott karácsonyt és békés, boldog új esztendőt a betlehemi kisdedtől.

KOVÁCS KÁROLY
KOVÁCS TERÉZ

Az influenzáról

Az influenza (grippe) egy vírus által okozott fertőző betegség. Az emberek között cseppfertőzéssel levegőn keresztül, vagy közvetlen érintkezéssel (váladékkal szennyezett kéz) terjed. Az influenzavírus nagyon képlékeny, genetikailag gyorsan módosul, ezért minden évben más törzsi összetételű vírus üti fel a fejét és okozza a járványokat. A betegség főbb tünetei: hirtelen kezdődő láz, izomfájdalom, gyengeség, később száraz köhögés.

A beteg leggyakrabban magától meggyógyul. Javasolt az ágynyugalom, lázcsillapítás, folyadékpótlás. Influenzás gyermekeknek lázcsillapításra nem adható aspirin, mert súlyos agy- és májkárosodás léphet fel (Reye szindróma). Időseknél, krónikus betegeknél a fellépő szövödmények nagyon veszélyesek lehetnek (tüdőgyulladás, szívizomgyulladás).

A megelőzésben a védőoltás nyújtja a legbiztosabb védelmet. Minden év őszére elkészül az aktuális influenzavírus elleni oltóanyag. Mivel az oltás nem nyújt 100%-os védelmet (70-90%), a megelőzésben még fontos az immunrendszer erősítése, vitamindús táplálkozás, a lakás gyakori szellőztetése, a beteg emberek viszonylagos elkerülése, járvány idején tömegrendezvények kerülése. Télen is tartózkodjunk sokat a friss levegőn!

Ha késve is, de megérkezett a családorvosi rendelőkbe az idei szezonra érvényes ingyenes oltóanyag. Főleg azoknak ajánlott, akiknél magas az influenza szövödményeinek kockázata: krónikus tüdő- és szívbeteg, cukorbeteg, dialízisre járók, 65 év fölöttiek, várandós nők.

Aki igényli az oltást, jelentkezzen a családorvosi rendelőben.

dr. VITOS ERIKA

HALLGASSA A SZÉPVÍZ RÁDIÓT!

www.szevizrado.info

Csak a miénk!

Floorball Bajnokság

2017. december 2-án került megszervezésre Szépvízen a VII. Mikulás Floorball Bajnokság, amelyre 10 csapat nevezett be.

A döntőbejutásért folyó harcban: Vékony Vadkan – CSFK (eredmény: 7 – 11); Faszgyerekek – SZIFE (eredmény: 5 – 20) vettek részt. Majd a döntőben a házigazdák játékát láthatták a csicsói csapattal. Az ellenfél csapata utolsó percig kitartóan harcolt: CSFK – SZIFE (eredmény: 2 – 13)

Első hely : SZIFE (Szépvíz)

Második hely: CSFK (Csicsó)

Harmadik hely: Vékony Vadkan (Csíkszereda)

További csapatok: SZIFE Girls (Szépvíz), Delnei

Ördögök (Delne), Redhawks (Szentmiklós), Szeredai Titánok (Csíkszereda), Faszgyerekek (Szépvíz) Madaras (Madaras), Horizont (Csíkszereda)

A mérkőzések két 5 fős csoportban zajlottak 2x8 perces félidővel. Kielezett és színvonalas mérkőzések jellemezték az egész nap eseményeit.

Különdíjak:

Antal Szilárd – Gólkirály – 32 góllal (SZIFE)

Boros Botond – Legjobb játékos (CSFK)

Imre Botond – Legjobb hátvéd (SZIFE)

Faszgyerekek csapat – FairPlay díj

Legambiciózusabb játékos: Vaszi Noémi (SZIFE

Girls)

Legtechnikásabb játékos: Szakáll Árpád (Vékony

Vadkan)

Jó hangulatban teltek az ügyességi játékok.

Köszönjük minden csapatnak és nézőnek a részvételt. Ugyanakkor köszönet jár a támogatóinknak, akik nélkül ez nem jöhetett volna létre: Karez Sport, Nóra Sport Centrum, Hargita Megye Tanácsa, Szépvíz Község Önkormányzata, Csiki Sör Manufaktúra, Szépvízi Közbirtokosság, Sarki disco, Szépvíz rádió

Találkozunk jövőre is!

SZÉPVÍZI IFJÚSÁGÉRT EGYESÜLET

Fotók: Antal István

TEKEPÁLYA PROGRAM

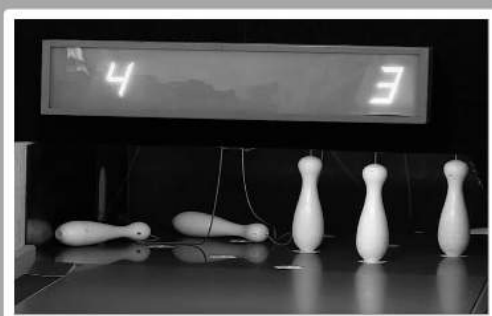
Pályahasználat hétfőtől szombatiig 17⁰⁰–22⁰⁰ között.

Pályafoglalás előzetesen telefonon!

Páll Zoltán – tel. 0758060200

PÁLYADÍJ: 30 LEJ – 1 ÓRA

TEREMCIPŐ HASZNÁLATA KÖTELEZŐ!

Fociutánpótlás nevelése Szépvízen

A 2017–2018-as ifjúsági focibajnokságba három korosztállyal nevezünk be az FK Csíkszereda Alcsík–Felcsík alközpontjaiban szervezett bajnokságban, amelyhez a szépvízi csapatok a tavasz folyamán fognak hivatalosan is csatlakozni.

A bajnokságban szereplő csapatok: Csíkszentsimon, Csicsó, Madéfalva, Csíkszentmihály, Szépvíz.

A gyerekek községszintű válogatáson vettek részt, Kuna Csaba testnevelőtanár, edző és László Barna sportmanager szervezésében.

Összesen 39 gyereket válogattunk ki.

A korosztályok :

U 8-as 2009–2010-ben született gyerekek (első, második osztály).

U 10-es 2007–2008-ban született gyerekek (harmadik, negyedik osztály).

U 12-es 2005–2006-ban született gyerekek (ötödik, hatodik osztály).

● *A KICSI csapat összetétele:*

SZÉPVÍZ – Balla Lénárd, Biró Szakács Zalán, Deák Kristóf, Deák Ottó, László Hunor, Szatmáry Gergő, Nagy Márk, László Ede, Kuna Hanna, Szakács Norbert.

SZENTMIKLÓS – Antal Előd, Ambrus Milán, Péter Ábel.

● *A KÖZÉP csapat összetétele:*

SZÉPVÍZ – Deák Gergő, Imre Endre, Gál Zsombor, Szatmáry Alpár, Kuna Lőrinc, Vándor Tamás.

SZENTMIKLÓS – Osváth Balázs

BORZSOVA – Gegő Ábel, Sárig Ákos, Tóth Barna, Tankó István.

● *A NAGY csapat összetétele:*

SZÉPVÍZ – Barabás Hunor, Bogos Tamás, Silló Ákos, Gál Nándor, László Ákos, Both Kristóf, Szöcs Szilárd, Deák Dávid, Szatmári Márton, Tankó Szabolcs, Eröss Alpár.

SZENTMIKLÓS – Nagy Andor, Szentes Kristóf, Székely Ervin, Eröss Nándor.

Rangsor korosztály szerint

U 8 (2009 – 2010)

1. Szépvíz 25 pont
2. Csíkszentsimon 24 pont
3. Csíkszentmihály 19 pont
4. Csíkszentdomokos 13 pont
5. Csíkcsicsó 6 pont
6. Madéfalva U12 lányok –

U10 (2007 – 2008)

1. Szépvíz 12 pont
2. Csíkszentdomokos 9 pont
3. Csíkszentsimon 6 pont
4. Csíkcsicsó 6 pont
5. Csíkszentmihály 6 pont
6. Madéfalva 0 pont

U 12 (2006 – 2005)

1. Csíkszentsimon 10 pont
2. Madéfalva 7 pont
3. Csíkszentdomokos 6 pont
4. Csíkcsicsó 3 pont
5. Szépvíz 3 pont
6. Csíkszentmihály 0 pont

* Szépvíz két mérkőzéssel kevesebbet játszott

Támogatóink:

Szépvízi Polgármesteri Hivatal,
Szépvízi Közbirtokosság.

A csapatok kiszállásában a szülők segítettek. Köszönet érte.

A tél folyamán lesznek edzőmérkőzések, amit majd időben közlünk a Facebook (Szépvízi MŰ 2005-2010 korosztály) oldalon.

Minden kedves kis focisnak, szülőnek, támogatóinknak jó vakációt, és csodaszép ünnepeket kívánunk!

**KUNA CSABA
LÁSZLÓ BARNÁ**

Továbbra is várjuk olvasóinktól írásait, véleményüket, valamint azokat a fotókat, amelyek a községben készültek és különleges mondanivalóval rendelkeznek a nadisuttogo@gmail.com e-mail címre!